

EL TEMPS

Brussel·les vol que el sector del vi es regeixi per la llei del més fort

El sector del vi a Europa protagonitzarà una reforma legislativa de soca-rel, que hauria de garantir l'equilibri entre l'oferta i la demanda. Però la llista de mesures de la Comissió Europea, que es votarà a principi del 2007, ha caigut com un gerro d'aigua freda entre els pagesos de casa nostra, que temen els efectes descontrolats que puguin arribar.

Europa produeix més vi del que arriba a consumir, i si es manté aquesta tendència, la producció excident arribarà al 15% l'any 2011. Brussel·les adverteix que "l'excident és particularment seriós per al vi de taula, encara que la situació del vi de qualitat també s'ha deteriorat". Aquest vi sobrant es reconverteix en alcohol per a la indústria, amb un cost de 500 milions d'euros anuals per a la UE, que representa el 40% del pressupost que l'executiu comunitari destina a ajudes al sector. Les dades han estat jutjades amb preocupació per la Comissió Europea, que ha decidit reformar de dalt a baix el sector del vi a la Unió Europea perquè se'n produeixi menys, però de més qualitat i més competitiu davant l'oferta emergent de produccions de països llatinoamericans i africans. No exempta de polèmica, l'Organització Comuna de Mercat (OCM) del sector vitivinícola posa sobre la taula un seguit de mesures per aconseguir aquests objectius.

Com retallar la producció? La CE aposta per reduir la producció, abans de l'any 2011, arrencant 400.000 hectàres

de vinya dels 3,4 milions existents. Els productors que voluntàriament vulguin desprendre's de part de les seves vinyes seran compensats econòmicament, amb diferents nivells d'ajudes segons els països i les regions. En el sistema legal vigent també hi ha la possibilitat d'arrencar ceps, una decisió que està en mans dels estats membre i que no s'ha utilitzat des del 1996.

En cas que s'aprovés aquesta reforma, les ajudes a les destil·lacions serien eliminades, una despesa que Brussel·les jutja massa onerosa i que ha perdut el seu caràcter excepcional per convertir-se una mesura habitual. La Comissió Europea creu que amb aquest paquet de mesures s'estimularà l'abandonament de la producció en les zones menys competitives.

En termes generals, la proposta de l'OCM aposta per augmentar la competitivitat dels productors de vi, reforçar l'oferta i la demanda i simplificar les normes, però alhora "preservant les millors tradicions europees en matèria d'elaboració del vi i reforçant el teixit social i mediambiental de moltes zones rurals", segons indica un document de

l'executiu comunitari. De fet, els estats podran triar dos models per dur a terme aquesta reforma, en una o en dues fases. El primer sistema implantarà mesures destinades a equilibrar l'oferta i la demanda i després treballarà per l'augment de la productivitat, amb el límit de l'any 2013. En canvi, els països que optin per un sol pas, veuran desaparèixer els drets de plantació el 2010, o immediatament.

Escepticisme i rebuig dels pagesos. La reforma encara no està tancada. S'obrirà un període de consultes amb totes les parts implicades, i no serà fins a final d'aquest any o principi del 2007 que el consell de ministres d'Agricultura votarà la reforma definitiva. Tot i així, la comissària d'Agricultura, Mariann Fischer Boel, s'ha afanyat a deixar clar que l'esborrany que ja s'ha fet públic és el preferit de l'executiu comunitari, i que altres propostes "menys radicals" tindran molt difícil obtenir suports.

La Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya (FCAC) denuncia que es tracta "d'una reforma excessivament dràstica que impedeix preveure les conseqüències que tindrà sobre el sector", assegura Josep Pere Colat, portaveu del sector del vi a la FCAC. Aquesta federació considera que la proposta d'arrencar una part de les hectàrees de vinya posa de manifest "la falta de coherència amb els plans de reestructuració vigents, al mateix temps que qüestiona la viabilitat de moltes de les explotacions

El decàleg de la reforma

1. Suprimeix l'ajut a la destil·lació de subproductes, així com per a l'ús de most per a l'enriquiment i l'elaboració de suc, entre altres mesures.
2. Cada estat productor disposarà d'un pressupost per finançar les mesures que triï entre un paquet determinat.
3. Algunes mesures de suport al sector poden ser incloses en els plans de desenvolupament rural dels estats, com les jubilacions anticipades i els ajuts agroambientals.
4. Estableix dues classes de vins: amb indicació geogràfica (IG) i sense.
5. Aixeca la prohibició de vinificar mostos importats o barrejar vins comunitaris amb vins de països tercers.
6. Proposa diverses mesures respecte a l'ús del sucre en comptes de most per elevar el grau alcohòlic del vi.
7. Etiquetatge: marc legislatiu únic per a totes les categories, suprimint la distinció actual entre les normes d'etiquetatge dels vins amb IG o sense.
8. Campanyes de promoció del vi europeu a països tercers.
9. Restriccions mediambientals pel que fa a erosió i contaminació del sòl i gestió d'aigües.
10. La CE exigeix als estats que s'adaptin a la legislació comunitària relativa a les vinyes irregulars o il·legals.

ubicades en zones on aquest cultiu representa un paper mediambiental destacat". La FCAC adverteix que les denominacions d'origen hauran de representar un paper rellevant en el manteniment i el control del potencial de producció.

El sindicat Unió de Pagesos també ha rebut la proposta de reforma amb escepticisme, i hi veu una intenció clara de la Comissió Europea "d'aplicar una liberalització plena del sector per al 2013 que resultaria nefasta per al sector vitivinícola català", segons denuncia el responsable nacional del vi d'Unió de

Pagesos, Joan Santó. Amb tot, UP està d'acord que cal una reforma en profunditat del sector. De fet, el sindicat no rebutjaria una arrencada raonada, però opina que es dona massa protagonisme a una mesura que, si tira endavant, hpotecaria el 40% del pressupost. I aq els productors catalans hi sortirien perjudicats, perquè, per exemple, mentre França una hectàrea de vinya es paga a 50.000 euros, a Catalunya cotitza 6.000 euros en el millor dels casos.

Gemma Aguilera

Breus

Vueling i Spanair es llancen a ocupar el buit d'Iberia

A diferència d'Iberia, Spanair i la companyia de baix cost Vueling apostaran fort per Barcelona, amb plans estratègics que focalitzen inversions i noves rutes a l'aeroport català. Spanair ha decidit convertir el Prat en el seu principal aeroport distribuïdor del trànsit nacional i europeu, i d'alimentació per a vols de llarga distància. La companyia augmentarà la seva presència a Barcelona en un 40%, i ha previst noves rutes internes i cap al Mediterrani i l'Orient Pròxim. Per la seva banda, Vueling, la companyia de baix cost catalana, està decidida a fer la com-

petència a Iberia en el pont aeri. La low cost arribarà als sis vols diaris amb Madrid i augmentarà la seva operativitat a Barajas. Vueling es planteja duplicar els ingressos l'any vinent, i incrementarà les seues operacions en un 143%.

Hotelers valencians creen una patronal autonòmica

El País Valencià va superar la passada setmana la tradicional divisió del sector hotelier. A partir d'ara, 314 establiments de València, Castelló i Alacant tindran una sola veu a través de la Federació Hotelera de la Comunitat Valenciana, un entitat que naix amb l'intenció de rebre el reconeixement que "fins ara no havia tingut a causa de la desintegració del sector", segons el seu president, Miguel Ángel Fernández Torán. La federació aglutina al 57% de l'oferta i naix sense l'adhesió dels hotels de Benidorm.